

✓ LES PRIMERES COMUNIONS AJORNADES

Com ja era previsible, les Primeres Comunions no es poden fer al mes de maig i no sabem quan es podran celebrar. Curant-nos en salut i seguint indicacions del bisbat proposem celebrar-les el mes d'octubre, tenint així temps de fer una petita preparació amb els infants a l'inici del curs escolar. Esperem comprensió!

INTENCIONS DE PREGÀRIA EN LES MISSES

DIUMENGE SEGON DE PASQUA, dia 19.-. T.V. Local Sant Vicenç dels Horts

12:00 h.- Oleguer Boloix Casas (+ el dia 17).

Eleuteri Termes.

Miquel Font Casanovas i Engràcia Sagristà Prats.

Josep Torras (5è aniversari) i família.

- En acció de gràcies pel 60 aniversari casament Jordi Planes i Montserrat Tuset.

Dilluns dia 20.- Sant Teodor

Missa sense poble

Dimarts dia 21.- Sant Anselm.

Missa sense poble.

Dimecres dia 22.- Sant Lluci, màrtir

Missa sense poble.

Dijous dia 23.- SANT JORDI, MÀRTIR PATRÓ DE CATALUNYA.

Missa sense poble.

Divendres dia 24.- Sant Fidel de Sigmaringen.

Missa sense poble.

Dissabte dia 25.- Sant Marc, evangelista

Missa sense poble

DIUMENGE dia 26.- DIUMENGE TERCER DE PASQUA. Per TV local de Sant Vicenç dels Horts, a porta tancada

12,00 H. (difunts inscrits en les misses d'aquest cap de setmana)

Paco Romero (1r. aniversari)

Josep Font i Pepeta Casanovas

Miquel Via, esposa Dolors i filla Maria Rosa.

Joan Saperas i esposa Benita

Joaquim Llopart i pares.

Esposos Isidre Prats i Maria Almirall

Esposos Joan Font i Montserrat Mèlich.

Parròquia de Sant Vicenç Màrtir

VIDA PARROQUIAL

Plaça de Sant Jordi, 4-6

08620 Sant Vicenç dels Horts

www.vidaparroquial.cat

Telf. 93 656 02 01

Bisbat de Sant Feliu de Llobregat

santvicenc685@bisbatsantfeliu.cat

 Parròquia Sant Vicenç, màrtir

@vidaparroquial

Diumenge II de Pasqua.

19 D'ABRIL DE 2020. N° 16

ELS CRISTIANS A L'HORA DE LA PANDÈMIA

Aquest és el títol d'un article que algú molt amablement m'ha fet arribar a la bústia de la rectoria (com m'agradaria que aquest "algú" no s'amagués en l'anonimat, sinó saber qui és i poder compartir amb ell el contingut tan interessant de l'article). La pandèmia ens ha fet pensar a molts, cristians i no cristians. N'és una prova la quantitat de reflexions que està generant a les xarxes, entre nosaltres. Pregàries, meditacions, cançons, músiques, també els acudits que ens ajuden a rebaixar la tensió... D'aquests, però, no en parlaré.

Són molts a qui el drama que ens afecta els porta a reconèixer la nostra petitesa i, per tant a valorar, davant la malaltia i el confinament, el do de la vida, de la salut, la família, els amics, enfront dels egoïsmes, les rivalitats, l'afany de diners que molt sovint mouen el món.

Hi ha una certa consciència que aquest fet marcarà un abans i un després en les nostres vides. Un canvi de mentalitat, de veure *diferent* les coses, les persones, la vida. Ens humanitzarà? Tant de bo!

El drama ha fet aflorar que "*encara hi ha molta gent bona*", gent entregada: el món sanitari i tanta gent entorn d'ells. Un treball fins a l'esgotament, els aplaudiments pel reconeixement de la seva tasca. La solidaritat que ha desvetllar... No és una lliçó a aprendre?

També hi ha gent que els ha fet pensar en Déu. Quantes pregàries, parenostres, etc. etc. Quantes reflexions religioses, totes expressió de la fe. Tornar a Déu, buscar Déu... No només per allò de "recordar-se

de Santa Bàrbara quan trona”, sinó amb la voluntat de trobar “El Senyor compassiu i benigne, lent per al càstig, ric en l’amor”, que no és un “aliat del virus”, sinó que està al nostre costat, com Jesús que plora la mort del seu amic Llàtzer i és el Déu de la Vida i que en la resurrecció ens ha donat l’esperança de la vida eterna. Déu ens parla en aquesta situació. Sabrem escoltar el seu missatge?

Finalment també està parlant a la nostra Església que el Papa Francesc ha definit com a hospital de campanya: quina mena de desafiament representa aquesta situació per al cristianisme i l’Església? L’article a que feia referència al començament diu que les Esglésies buides i tancades són un senyal i un repte de Déu. Potser aquest temps –diu l’autor– d’edificis eclesials buits exposa simbòlicament la buidor amagada de les esglésies i el futur possible que els espera, tret que no fem un esforç seriós per mostrar al món un rostre completament diferent del cristianisme. Potser pensem massa en la conversió del món i poc sobre la nostra pròpia conversió: fer un canvi radical, des d’un “ser cristians” estàtic fins a un “arribar a ser cristians” dinàmic.

L’autor –Tomás Halik, professor a la universitat de Praga, capellà universitari– fa una crida a la reforma: “Potser hauríem d’acceptar l’actual abstinència de serveis religiosos i del funcionament de l’Església com una oportunitat per frenar i posar-nos a fer una profunda reflexió davant Déu i amb Déu. Desplaçar-nos cap al cor de l’Evangeli, en un viatge a les profunditats. Potser hauríem de provar la veritat de les paraules de Jesús: allà on dos o tres es trobin en nom meu, allà jo seré amb ells.

En aquesta Pasqua hem escoltat l’Evangeli de la tomba buida... Si el buit de les esglésies evoca la tomba buida, no ignorem la veu que ve de dalt: “Ell no és aquí. Ha ressuscitat. Us precedeix a Galilea”. I una pregunta estimulante en aquesta Pasqua tan estranya pot ser: On és el Galileu d’avui? On podem trobar el Crist vivent? Entre els cercadors, creients i els que es consideren no creients. “Cercar Crist entre els cercadors”.

Acaba el nostre autor invitant-nos a “abraçar la Pasqua com un desafiament de buscar novament Crist. No busquem el vivent entre els morts. Cerquem-lo decididament i amb tenacitat i no ens sorprenguem si se’ns apareix com un estranger. El reconeixem en les seves ferides, per la seva veu quan ens parla en la intimitat, per l’Esperit que porta pau i allunya la por”. Que així sigui.

Mn. Antoni Roca

INFORMACIONS

✓ **60è. ANIVERSARI DE CASAMENT**

Avui, 19 d’abril, es van casar a la nostra parròquia en Jordi Planas Roig i Montserrat Tuset Berenguer. Preguem per ells i els felicitem a ells i a la família que han format.

✓ **ENS HA DEIXAT...**

. **Oleguer Boloix i Casas**, de 83 anys, el passat dia 17 d’abril.

Preguem que participi en el goig de la vida per sempre en Déu.

Acompanyem la seva família en aquests moments difícils del seu traspàs.

✓ **ECONOMIA PARROQUIAL EN TEMPS DE CONFINAMENT**

.Parròquia: a través d’entitats bancàries: 16 donatius: 1.020 €.

. a la bústia de la rectoria o a mà: 4 donatius. 260 €

.Càritas interparroquial: a través d’entitats bancàries: 6 don.: 380€

. a la bústia rectoria o donats a mà: 4 donatius: 160 €

NO TINGUEU POR

És una de les expressions més repetides per Jesús Ressuscitat en les seves aparicions als apòstols, a les dones, als deixebles: “No temeu”, “No tingueu por”. Des de fa anys, quan arriba el temps de Pasqua, em crida l’atenció aquesta insistència de Jesús en la por. És curiós que a l’Església no en parlem gairebé mai, d’aquesta insistència, ni ens ho prenem com un manament, com un norma que Jesús ens dona.

La fe ens convida a fer present en el dia a dia el que Jesús ens diu, a encarnar-ho en la nostra vida quotidiana. I penso que avui no és gens fàcil complir la recomanació de Jesús de no tenir por. Tant la crisi sanitària com l’econòmica ens empenyen cap a la por.

Quan era jove, en l’àmbit de fe utilitzàvem una cita de Martin Luther King que m’ha vingut al cap en meditar sobre aquest tema. Feia així: “La por va trucar a la porta. La fe va anar a obrir. No hi havia ningú”. M’agradava Vol dir que la por s’esvaeix davant la fe. En conseqüència, la presència o l’absència de por serien una prova del nivell de la nostra fe.

Vull creure que les coses no son pas tan fàcils com això, perquè fins i tot Jesús va tenir por a l’hort de Getsemaní: “Pare, si és possible, que passi de mi aquest calze”. Però tot seguit va afegir: “Però que no es faci la meua voluntat sinó la teua”.

El problema per al creient no seria, doncs, el fet de *sentir* o *no sentir* por, sinó el fet de fer o de no fer front a la por des de la fe, des de la confiança en Déu Pare. La invitació de Jesús a no tenir por i el seu exemple a Getsemaní m’impulsen a posar davant del Pare en la pregària els meus sentiments de por, perquè m’ajudi a transformar l’energia negativa en energia positiva, perquè m’ajudi a canalitzar la por, a convertir-la en confiança en Déu Pare, amb la força de Jesús Ressuscitar, que va vèncer la por i la mort.

Joan Ferrés Prats